

Izabella Zagoździńska
Elżbieta Szeffler

PODMIOTY Z KAPITAŁEM NIEMIECKIM PROWADZĄCE DZIAŁALNOŚĆ W POLSCE W LATACH 1993–1998*

Artykuł przedstawia wybrane dane o działalności gospodarczej w Polsce inwestorów niemieckich w latach 1993–1998. Źródłem danych były wyniki rocznych badań podmiotów z kapitałem zagranicznym, prowadzonych przez Główny Urząd Statystyczny od 1993 r. Badaniem obejmowane są wszystkie podmioty, które na koniec danego roku wykazują posiadanie kapitału zagranicznego, niezależnie od stopnia jego zaangażowania i kraju pochodzenia, a także niezależnie od wielkości spółki (określanej liczbą pracujących w niej osób), jej formy prawnej oraz podstawowego rodzaju prowadzonej działalności. W odrębnym trybie zbierane są jedynie dane o napływie kapitału zagranicznego do banków i instytucji ubezpieczeniowych. Analizą nie objęto tej części działalności w Polsce inwestorów zagranicznych, w tym inwestorów niemieckich. Podstawowe dane o rozmiarach zaangażowania kapitału niemieckiego w sektorze bankowym i ubezpieczeniowym podano jedynie w tekście jako dane uzupełniające.

W opracowaniu zostały zaprezentowane dane o łącznym zaangażowaniu kapitału niemieckiego na tle wszystkich spółek z kapitałem zagranicznym. Ponadto przedstawiono zaangażowanie kapitału niemieckiego w poszczególnych dziedzinach polskiej gospodarki, określanych na podstawie podstawowego rodzaju działalności prowadzonej przez spółkę, definiowanego według obowiązującej w Polsce Europejskiej Klasyfikacji Działalności, w pełni porównywalnej z europejską klasyfikacją NACE Rev.1. Druga część analizy dotyczy porównania lokalizacji podmiotów z kapitałem niemieckim, określanej przez miejsce siedziby zarządu spółek. Ze względu na to, iż analizą objęto okres 1993–1998, te ostatnie dane zostały opracowane według podziału administracyjnego kraju obowiązującego do końca 1998 r. Dane uzupełniono o informację o tej grupie spółek, których główna siedziba zlokalizowana była w największych miastach polskich, tj. w tych, których liczba mieszkańców przekracza 500 tys. osób.

Podstawowe dane o podmiotach z kapitałem niemieckim

Z prowadzonych przez GUS od 1993 r. badań wynika, że inwestorzy niemieccy od samego początku bardzo chętnie lokowali swój kapitał w Polsce,

* Artykuł powstał w ramach projektu „Development of analysis, information and promotional material regarding the status and opportunities for international co-operation in the Polish-German border region” finansowanego przez program Phare Cross-Border Co-operation (PL 9701-03-01-L001).

podejmując w naszym kraju różnorodną działalność. W sześcioletnim okresie 1993–1998 liczba podmiotów z kapitałem niemieckim zwiększyła się z 2943 do 5177, a więc o 75%. Przyrost ten okazał się szybszy niż przyrost łącznej liczby podmiotów z kapitałem zagranicznym (ich liczba zwiększyła się z 7935 do 12649, tj. o 59%), co potwierdza rosnącą aktywność w Polsce inwestorów z Niemiec.

Nowo tworzone podmioty nie należały jednak do największych, bowiem tempo wzrostu kapitału, jakim dysponowały spółki niemieckie, okazało się wolniejsze niż w pozostałych podmiotach z kapitałem zagranicznym. W omawianym sześcioleciu kapitał podstawowy w spółkach niemieckich wzrósł „zaledwie” 6,5-krotnie (z 1356 mln PLN do 8928 mln PLN), podczas gdy łączna wartość kapitału posiadanego przez wszystkie podmioty z kapitałem zagranicznym wzrosła 9-krotnie (z 4854 mln PLN do 43545 PLN).

Inne nieco tendencje odnotowano natomiast w napływie samego kapitału zagranicznego do spółek niemieckich i pozostałych. Świadczy o tym fakt, że łącznie we wszystkich podmiotach z kapitałem zagranicznym tempo przyrostu kapitału krajowego i zagranicznego w latach 1993–1998 było zbliżone, podczas gdy w samych spółkach niemieckich napływ kapitału zagranicznego był ponad dwukrotnie szybszy niż krajowego. W efekcie kapitał zagraniczny ulokowany w końcu 1998 r. w spółkach niemieckich osiągnął wartość 7180 mln PLN, stanowiąc 80% wartości kapitału podstawowego ogółem. Kapitał zagraniczny to w ogromnej przewadze sam kapitał niemiecki: w 1993 r. stanowił on 91% łącznej wartości kapitału zagranicznego, w 1998 r. – 90%.

Przeciętnie w jednej spółce inwestorzy niemieccy zaangażowali w 1998 r. 1,2 mln PLN. Wskazuje to na stosunkowo duże rozproszenie kapitału niemieckiego, bowiem na przykład w tym samym roku inwestorzy holenderscy zbliżoną wartość kapitału ulokowali w 5-krotnie mniejszej liczbie spółek.

Warto zwrócić uwagę, że w 1993 r. w blisko 30% podmiotów z kapitałem niemieckim udział kapitału pochodzącego z Niemiec był wyższy niż pozostałego kapitału spółki, a w blisko 40% podmiotów kapitał niemiecki stanowił 100% kapitału podstawowego. Do 1998 r. zwiększył się wyraźnie odsetek spółek z kapitałem podstawowym należącym w 100% do inwestorów niemieckich (do 46%), zmniejszył natomiast do 24% odsetek spółek z większościowym udziałem kapitału niemieckiego.

W całej zbiorowości podmiotów z kapitałem zagranicznym prowadzących działalność gospodarczą w Polsce w 1998 r. relacje te były zbliżone: w co drugiej spółce ulokowany był tylko kapitał zagraniczny, w 24% spółek kapitał zagraniczny miał udział większościowy.

Z punktu widzenia formy prawnej wśród podmiotów z kapitałem niemieckim (podobnie jak i w pozostałych podmiotach z kapitałem zagranicznym) zdecydowanie przeważały spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. W 1993 r. stanowiły one 96% wszystkich podmiotów, od 1996 r. – ponad 97%. W 1993 r. spółek akcyjnych było wprawdzie tylko 49, ale w ciągu następnych sześciu lat ich liczba się potroiła.

W całej zbiorowości podmiotów z kapitałem zagranicznym prowadzących działalność w Polsce w 1998 r. z ograniczoną odpowiedzialnością stanowiły 95% wszystkich spółek. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w pierwszych latach w prowadzonym przez GUS badaniu wyróżniane były także zagraniczne przedsiębiorstwa drobnej wytwórczości. Z chwilą gdy polskie prawo dopuściło tworzenie nowych podmiotów z kapitałem zagranicznym tylko w formie spółek akcyjnych bądź z ograniczoną odpowiedzialnością, działalność zpdw zaczęła stanowić szybko malejący odsetek działalności pozostałych podmiotów z kapitałem zagranicznym. W związku z tym, począwszy od 1996 r., prezentowane przez GUS wyniki nie obejmują tej grupy podmiotów.

Z powyższymi relacjami wiąże się w sposób oczywisty to, iż w grupie spółek niemieckich tylko nieznaczną część stanowiły podmioty średnie i duże, o liczbie pracujących 50 i więcej osób (w 1993 r. – 12%, w 1998 r. – 15% wszystkich spółek z kapitałem niemieckim), w tym w szczególności podmioty duże, o liczbie pracujących 250 i więcej osób (w 1993 r. – 2%, w 1998 r. – 3% łącznej liczby podmiotów z kapitałem niemieckim). Jak wskazują powyższe dane, liczba tych większych i największych podmiotów stopniowo zwiększała się w kolejnych latach, w tempie szybszym niż pozostałych spółek niemieckich. W całym analizowanym 6-letnim okresie największą grupę stanowiły spółki najmniejsze, do dziewięciu pracujących. Ich odsetek kształtował się na poziomie 59% w 1993 r. i 57% w 1998 r.

Uwzględniając jako kryterium wielkości podmiotu liczbę pracujących w nim osób, nie można zapominać, że na przedstawione powyżej relacje mogło wpłynąć kilka czynników. Pierwszy z nich to wielkość tworzących się w kolejnych latach nowych spółek niemieckich. Drugi bardzo ważny czynnik to zmiany, jakie mogły zachodzić w zatrudnieniu w podmiotach prowadzących już wcześniej działalność gospodarczą, a wynikające zarówno z ich przekształceń prawnych (łączenie, podział, wydzielanie części z nich w odrębne podmioty), jak i ze zmian organizacyjnych i polityki zatrudnienia samych podmiotów.

W całej zbiorowości spółek z kapitałem zagranicznym w ostatnim roku analizowanego okresu podmiotów o liczbie pracujących powyżej 50 osób było relatywnie więcej: 13% od 50 do 249 osób oraz 5% większych.

Dalszą konsekwencją przedstawionej wyżej struktury spółek z kapitałem niemieckim według ich wielkości jest to, iż zdecydowana większość tych podmiotów osiągała roczne przychody ze sprzedaży produktów do 1 mln PLN, chociaż należy podkreślić, że odsetek takich jednostek zmniejszał się w kolejnych latach. W 1993 r. stanowiły one 82%, w 1998 r. ich udział obniżył się do 65%.

Spółki z kapitałem niemieckim według podstawowego rodzaju prowadzonej działalności

Jak już wcześniej wspomniano, cechą charakterystyczną inwestorów niemieckich jest angażowanie się w działalność różnego rodzaju. Zainteresowanie prowadzeniem działalności w danych dziedzinach polskiej gospodarki nie jest jednak takie samo.

W największym stopniu kapitał niemiecki lokowany był w przemyśle, w szczególności w przemyśle przetwórczym. W 1993 r. w 1158 spółkach przemysłowych ulokowano trzy czwarte łącznego kapitału niemieckiego, jaki napłynął do Polski. W następnych latach inwestorzy niemieccy w większym stopniu przejawiali zainteresowanie innymi obszarami gospodarki. Wprawdzie liczba spółek przemysłowych rosła w kolejnych sześciu latach w tempie zbliżonym do tempa wzrostu wszystkich podmiotów z kapitałem niemieckim, ale w 1998 r. do 1984 spółek trafiła już tylko połowa łącznej wartości tego kapitału.

Drugą znaczącą dziedziną działalności inwestorów niemieckich był handel. W 1993 r. ten rodzaj działalności prowadziła blisko co trzecia spółka niemiecka, a zaangażowany w nich kapitał niemiecki stanowił 18% łącznej wartości tego kapitału ulokowanego w Polsce. Były to więc małe spółki, o przeciętnej wartości kapitału niemieckiego w jednym podmiocie 0,2 mln PLN (w przemyśle – 0,5 mln PLN). Do 1998 r. liczba niemieckich spółek handlowych wzrosła do 1421, co oznacza tempo wzrostu wolniejsze od przeciętnego; wartość zaangażowanego w nich kapitału niemieckiego osiągnęła 1679 mln PLN. W efekcie w 1998 r. w przybliżeniu co czwarta spółka niemiecka prowadziła działalność handlową, a zaangażowany w nich kapitał niemiecki stanowił jedną czwartą łącznej wartości kapitału, jaki napłynął do Polski. Na jedną spółkę handlową przypadał kapitał niemiecki przeciętnie wartości 1,2 mln PLN (w przemyśle – 1,8 mln PLN).

W kolejnych latach analizowanego okresu inwestorzy niemieccy angażowali się w coraz większym stopniu w działalność z zakresu obsługi nieruchomości i firm (w 1998 r. 11% łącznej liczby spółek niemieckich i 11% łącznej wartości kapitału niemieckiego), budownictwa (odpowiednio: 3% spółek i 8% kapitału), transportu, łączności i składowania (odpowiednio: 3% spółek i 6% kapitału). Warto przy tym podkreślić, że podczas gdy w przemyśle, handlu, obsłudze nieruchomości i firm kapitał niemiecki stanowił ponad 90% całej wartości kapitału zagranicznego rozpatrywanych spółek, to w transporcie jedynie 64%, a w budownictwie 74%.

W całej zbiorowości spółek z kapitałem zagranicznym ich struktura według rodzaju prowadzonej działalności przedstawiała się w 1998 r. następująco: po jednej trzeciej stanowiły spółki przemysłowe oraz spółki handlowe, 12% spółki prowadzące działalność z zakresu obsługi nieruchomości i firm, po blisko 6% spółki budowlane i transportowe. Kapitał zagraniczny lokowany w Polsce przez wszystkich inwestorów zagranicznych trafił w 53% do przemysłu, w 8% do handlu, w 8% do obsługi nieruchomości i firm, w 6% do transportu oraz w 2% do budownictwa.

Jak wspomniano wcześniej, dane o napływie kapitału niemieckiego do sektora bankowego i ubezpieczeniowego zbierane są w GUS w odrębnym systemie. Wskazują one na bardzo szybkie tempo wzrostu zainteresowania inwestorów niemieckich tymi dwoma działami gospodarki. W okresie 1995–1998 kapitał niemiecki ulokowany w sektorze bankowym zwiększył się

blisko 12-krotnie, osiągając w końcu tego okresu wartość 1145 mln PLN, zaangażowanych w 19 bankach. W tym samym okresie kapitał ulokowany w sektorze ubezpieczeniowym wzrósł 36-krotnie do 222 mln PLN, ulokowanych w 12 zakładach ubezpieczeniowych.

Z punktu widzenia liczby osób pracujących w spółkach z kapitałem niemieckim należy zauważyć, że w 1993 r. trzy czwarte pracujących było zatrudnionych w działalności przemysłowej. Dalszych 13% osób znalazło pracę w handlu, 5% w budownictwie, po 3% w transporcie oraz obsłudze nieruchomości i firm. W porównaniu z 1993 r., do 1998 r. największe zmiany odnotowano w relacji między odsetkiem pracujących w przemyśle i handlu. W przedsiębiorstwach przemysłowych w końcu analizowanego okresu pracowało bowiem już tylko dwie trzecie wszystkich pracujących w spółkach niemieckich, natomiast w jednostkach handlowych – 18%.

Lokalizacja spółek z kapitałem niemieckim

W całym analizowanym sześciolletnim okresie terytorialne rozmieszczenie spółek niemieckich było nierównomierne. W 1993 r. największa liczba podmiotów z kapitałem niemieckim zlokalizowana była w województwie warszawskim, a dalej – w województwie katowickim, szczecińskim, wrocławskim i poznańskim. Łącznie w województwach tych znalazła siedzibę połowa spółek niemieckich, w samym województwie warszawskim – 17%. Wartość kapitału niemieckiego w powyższych spółkach stanowiła 56% łącznej wartości kapitału niemieckiego wniesionego do Polski. Najwyższy kapitał ulokowany został w województwie katowickim i warszawskim (po około 22%). Bardziej znacząca liczba spółek niemieckich znajdowała się ponadto w województwach opolskim i bydgoskim. Najmniejsze było zainteresowanie inwestorów niemieckich w podejmowaniu działalności na terenach wschodniej Polski, chociaż warte podkreślenia jest to, że inwestorzy niemieccy podejmowali działalność we wszystkich bez wyjątku województwach.

Zmiany, jakie dokonały się w kolejnych sześciu latach, spowodowały, że w 1998 r. najwięcej spółek niemieckich było wprawdzie nadal w województwie warszawskim, ale ich przyrost okazał się wyraźnie wolniejszy niż w województwach zachodnich oraz południowo- i północno-zachodnich. W największym tempie zwiększała się liczba podmiotów z kapitałem niemieckim w województwach jeleniogórskim, koszańskim, katowickim, opolskim, wrocławskim, poznańskim, szczecińskim. W konsekwencji w województwie warszawskim w 1998 r. miało siedzibę 12% spółek niemieckich, w katowickim – 10%, wrocławskim, poznańskim i szczecińskim – po 7 – 8%. Biorąc pod uwagę kapitał niemiecki ulokowany w poszczególnych województwach, należy stwierdzić, że najwięcej tego kapitału trafiło do województwa warszawskiego (31%), a dalej do województwa poznańskiego (14%) i katowickiego (12%) oraz krakowskiego i wrocławskiego (po około 7%). W każdym z pozostałych województw w 1998 r. ulokowano poniżej 5% łącznej wartości kapitału niemieckiego wniesionego do Polski.

O nierównomiernym rozlokowaniu kapitału niemieckiego w Polsce świadczą też dane o stopniu jego zaangażowania w pięciu największych miastach: Warszawie, Krakowie, Łodzi, Poznaniu i Wrocławiu. W 1993 r. w miastach tych miał siedzibę blisko co trzeci podmiot z kapitałem niemieckim (15% w samej Warszawie). Wartość zaangażowanego w nich kapitału zagranicznego stanowiła czwartą część łącznej wartości kapitału zagranicznego ulokowanego w spółkach niemieckich (w Warszawie – 14%). W kolejnych latach liczba spółek mających siedzibę w powyższych pięciu miastach wzrastała wprawdzie systematycznie, ale wolniej niż liczba pozostałych podmiotów z kapitałem niemieckim. Były to jednak coraz większe spółki, o czym świadczy fakt, że w końcu analizowanego okresu w pięciu największych polskich miastach ulokowano połowę kapitału zagranicznego spółek niemieckich (w samej Warszawie 11% spółek i 28% kapitału). Analiza pozostałych danych wskazuje na systematycznie rosnące zainteresowanie inwestorów niemieckich lokowaniem swych spółek w Poznaniu (zaangażowany w tym mieście kapitał zagraniczny w spółkach niemieckich zwiększył się z 5% łącznej wartości kapitału zagranicznego wszystkich spółek niemieckich w 1993 r. do 10% w 1998 r.) oraz malejące zainteresowanie lokowaniem spółek niemieckich w Łodzi (spadek z 4% w 1993 r. do 1% w 1998 r. łącznej wartości kapitału zagranicznego spółek niemieckich ulokowanego w Polsce).

Jak już wspomniano wcześniej, w 1993 r. niespełna jedną trzecią spółek niemieckich stanowiły podmioty z mniejszościowym udziałem kapitału niemieckiego. W grupie pozostałych przeważały takie jednostki, w których zaangażowany był tylko kapitał niemiecki. Największy udział tych ostatnich (wyższy od przeciętnego) w łącznej liczbie spółek niemieckich zlokalizowanych na danym terenie odnotowano w województwach zachodnich: jeleniogórskim, gorzowskim, wrocławskim oraz w województwie warszawskim. W 1998 r. w całej zbiorowości spółek niemieckich nie zmienił się udział podmiotów z mniejszościowym udziałem kapitału niemieckiego. Zwiększył się natomiast odsetek podmiotów należących w 100% do inwestorów niemieckich: stanowiły one 46% wszystkich spółek niemieckich. W ciągu omawianych sześciu lat relatywnie najwięcej takich podmiotów powstało w województwie katowickim (blisko trzykrotny wzrost). Jeśli chodzi o obszary, na których w 1998 r. było najwięcej spółek w całości niemieckich, to liczba tych spółek podwoiła się w województwie opolskim, poznańskim, wrocławskim, szczecińskim, zielonogórskim. W tym samym okresie w województwie warszawskim ich liczba wzrosła o 60%, chociaż nadal w województwie tym ulokowanych było najwięcej spółek stanowiących wyłączną własność inwestorów niemieckich. W stosunku do wszystkich spółek z kapitałem niemieckim zlokalizowanych w poszczególnych województwach w 1998 r. największy – ponad 50% – odsetek podmiotów należących w całości do inwestorów niemieckich odnotowano w województwie warszawskim, poznańskim i gorzowskim. Nieznacznie tylko niższy był on w województwie wrocławskim, jeleniogórskim i zielonogórskim.

Z punktu widzenia formy prawnej podmiotów z kapitałem niemieckim należy przede wszystkim zwrócić uwagę na rozmieszczenie spółek akcyjnych.

W 1993 r. 41% z 49 spółek akcyjnych z kapitałem niemieckim było zlokalizowanych w województwie warszawskim, dalszych 37% w województwach katowickim, poznański i gdańskim. W ciągu następnych sześciu lat wzrost liczby spółek akcyjnych w powyższych województwach okazał się relatywnie wolniejszy od wzrostu w innych województwach. Różnica ta w szczególności dotyczyła województwa wrocławskiego, wałbrzyskiego, opolskiego, zielonogórskiego i krakowskiego. W efekcie w 1998 r. w województwie warszawskim zlokalizowana była już tylko co piąta spółka akcyjna z kapitałem niemieckim.

Rozmieszczenie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością w poszczególnych województwach i dokonujące się w tym zakresie zmiany w kolejnych latach analizowanego okresu są ściśle związane z terytorialnym rozmieszczeniem całego kapitału niemieckiego. Wynika to z faktu, że ten typ spółek stanowił zarówno w 1993 r., jak i następnych latach nie mniej niż 96% łącznej liczby wszystkich podmiotów z kapitałem niemieckim. Przykładowo w 1998 r. w województwie warszawskim miało wprowadzić siedzibę 12% spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, ale niewiele mniej (11%) zlokalizowanych było w województwie katowickim. W województwie wrocławskim, szczecińskim i poznańskim znalazło siedzibę po 7–8% wszystkich niemieckich spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, w województwie opolskim, gdańskim i zielonogórskim – po 4–5%. W tym przypadku przyrost liczby podmiotów w omawianym sześciolciu nie był równomierny. W województwie warszawskim liczba spółek z ograniczoną odpowiedzialnością wzrosła o jedną trzecią, podczas gdy na przykład w województwie katowickim i opolskim około dwukrotnie.

Pamiętając o wcześniej przedstawionych zastrzeżeniach dotyczących różnorodności czynników wpływających na wielkość zatrudnienia w kolejnych latach, należy stwierdzić, że spółki niemieckie to w większości podmioty małe i bardzo małe. W 1993 r. 59% wszystkich spółek niemieckich stanowiły jednostki, w których pracowało nie więcej niż 9 osób, 28% zaś takie, w których liczba pracujących zawarta była między 10 a 49 osób. Wśród 12% podmiotów większych zaledwie 2% stanowiły takie, w których pracowało 250 i więcej osób. W 1993 r. te większe podmioty (50 i więcej osób) zlokalizowane były głównie w województwie warszawskim, katowickim, poznańskim, szczecińskim, bydgoskim, wrocławskim, łódzkim. W następnych latach liczba podmiotów z tej grupy rosła relatywnie najszybciej w województwie warszawskim i poznańskim (trzykrotny wzrost w ciągu sześciu lat). Nieznacznie wolniej zwiększała się ich liczba w województwie opolskim, wrocławskim, katowickim (wzrost około 2,5-krotny). W porównaniu z innymi województwami zdecydowanie obniżyła się rola największych podmiotów, zlokalizowanych w województwie bydgoskim i łódzkim.

Warto przy tym zauważyć, że w samym województwie bydgoskim wobec relatywnie wolniejszego przyrostu spółek mniejszych odsetek podmiotów o liczbie pracujących 50 i więcej osób był nadal najwyższy (30% w 1998 r. wobec 28% w 1993 r.). Dla porównania, w 1998 r. wśród spółek niemieckich prowadzących działalność w województwie warszawskim, łódzkim i poznańskim

podmioty takie stanowiły 18–21%. W 1993 r. udziały te dla powyższych trzech województw kształtowały się odpowiednio na poziomie 8%, 19% i 12%.

Z przedstawionych wcześniej danych wynika, że zdecydowana większość spółek z kapitałem niemieckim to jednostki mniejsze, z tego też powodu osiągające niższe przychody ze sprzedaży produktów. W 1993 r. zaledwie 18% łącznej liczby spółek niemieckich uzyskało przychody przekraczające 1 mln PLN. Blisko połowa z nich była zlokalizowana w pięciu województwach: warszawskim, katowickim, szczecińskim, bydgoskim i poznańskim (w samym warszawskim – 16%). W okresie następnych sześciu lat liczba takich podmiotów zwiększyła się 3,5-krotnie, przy czym przyrost ten nie był równomierny w poszczególnych województwach. W największym stopniu liczba podmiotów osiągających wyższe przychody zwiększyła się w porównaniu z 1993 r. w województwie wrocławskim (wzrost prawie 5-krotny), poznańskim (wzrost 4,5-krotny) oraz katowickim i szczecińskim (wzrost 4-krotny). W województwie warszawskim przyrost ten okazał się niższy niż przeciętny w kraju, chociaż w 1998 r. nadal bezwzględna liczba spółek z tej grupy pozostawała w tym regionie najwyższa. Jeszcze wolniej przybywało spółek tej grupy w województwie bydgoskim. W efekcie w 1998 r. największy odsetek spółek osiągających przychody ponad 1 mln PLN zlokalizowany był w województwie warszawskim, katowickim, poznańskim, szczecińskim i wrocławskim. Łącznie w tych pięciu województwach powadziła działalność gospodarczą blisko połowa wszystkich spółek niemieckich osiągających przychody tej klasy.